

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13CoP/54/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5124205129
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 03. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Štillová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2026:5124205129.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Miriam Štillovej a členiek senátu JUDr. Petry Lackovej, JUDr. Martiny Nemravovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti: A. B. nar. XX.XX.XXXX, C. B., nar. XX.XX.XXXX, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca, deti rodičov - matky: D. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom E. XXXX, právne zastúpená: Advokátska kancelária Prachová & Pobjak, s. r. o., so sídlom Pribinova 20, 811 09 Bratislava, IČO: 50 491 300 a otca: A. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom E. XXXX, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Peter Strapáč, PhD., s.r.o., so sídlom Ul. 17. Novembra 3215, Čadca, IČO: 50 473 522, za účasti Krajskej prokuratúry v Žiline, v konaní o úpravu práv a povinností k maloletým deťom, o odvolaniach otca, matky proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 30P/72/2024-612 zo dňa 19. novembra 2025, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu vo výrokoch I., II., IV., V., VI., VII., X., XII., XIII., XIV. potvrdzuje.

II. Rozsudok okresného súdu vo výrokoch III. v spojení s výrokom XI. o trovách prvoinštančného konania zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

III. Rozsudok okresného súdu vo výrokoch VIII., IX. zrušuje.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Žilina (ďalej aj „súd prvej inštancie“) vo výroku I. zveril maloleté deti A. a C. do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov tak, že v osobnej starostlivosti matky budú od pondelka nepárneho týždňa, kedy matka maloleté deti prevezme z predškolského a školského zariadenia, do pondelka párneho týždňa, kedy matka maloleté deti odovzdá v predškolskom a školskom zariadení a v osobnej starostlivosti otca budú od pondelka párneho týždňa, kedy otec maloleté deti prevezme z predškolského a školského zariadenia, do pondelka nepárneho týždňa, kedy otec maloleté deti odovzdá v predškolskom a školskom zariadení. V prípade, pokiaľ maloleté deti nebudú v predškolskom a školskom zariadení, matka prevezme maloleté deti v stanovenom čase o 9:00 hod. v bydlisku otca a otec prevezme maloleté deti v stanovenom čase o 9:00 hod. v bydlisku matky.

Výrokom II. rozhodol, že obidvaja rodičia budú maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok.

Výrokom III. je otec povinný prispievať počas trvania striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov na výživu maloletého A. výživným vo výške 150,- Eur mesačne a na výživu maloletej C. výživným vo výške 100,- Eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletých detí.

Výrokom IV. určil, že matka je oprávnená stretávať sa s maloletými deťmi A. a C. vždy každý nepárny rok počas vianočných sviatkov od 24.12. od 9:00 hod. do 26.12. do 17:00 hod. a otec je oprávnený stretávať sa s maloletými deťmi A. a C. každý párný rok od 24.12. od 9:00 hod. do 26.12. do 17:00 hod. Matka prevezme maloleté deti v stanovenom čase v bydlisku otca, kde ich v stanovenom čase otcovi

odovzdá a otec prevezme maloleté deti v stanovenom čase v bydlisku matky, kde ich aj v stanovenom čase matke odovzdá.

Výrokom V. súd uložil rodičom povinnosť vzájomne spolupracovať pri starostlivosti o maloleté deti, vzájomne sa informovať o zdravotnom stave detí, školských výsledkoch maloletých detí a poskytovať si všetky úradné doklady týkajúce sa maloletých detí. Výrokom VI. súd uložil matke a otcovi, maloletým deťom A. a C., výchovné opatrenie - podrobiť sa sociálnemu a odbornému poradenstvu v zariadení G., občianske združenie, B. G. H., F. XX. Termíny stretnutí, podmienky a dobu každého stretnutia určí zariadenie.

Vo výroku VII. stanovil matke povinnosť maloleté deti A. a C. priviesť do zariadenia.

Výrokom VIII. súd zamietol návrh otca na zverenie maloletých detí A. a C. do jeho osobnej starostlivosti.

Výrokom IX. súd zamietol návrh matky na zmenu úpravy styku otca s maloletými deťmi za prítomnosti matky. Výrokom X. zmenil rozsudok Okresného súdu Žilina č. k. 30P/198/2022-277 zo dňa 09.10.2023 v časti úpravy práv a povinností k maloletým deťom A. a C.. Výrokom XI. rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Vo výroku XII rozhodol, že matka je povinná zaplatiť trovy štátu vo výške 649,045 Eur na účet Okresného súdu Žilina. Súd povoľuje matke túto sumu splácať v mesačných splátkach po 50,- Eur na účet Okresného súdu Žilina počnúc právoplatnosťou rozsudku.

Vo výroku XIII. rozhodol, že otec je povinný zaplatiť trovy štátu vo výške 649,045 do 3 dní od právoplatnosti rozsudku na účet Okresného súdu Žilina. Výrokom XIV. rozhodol, že výrok VI. je vykonateľný doručením rozsudku.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal na návrh otca podaný na súd dňa 24.04.2024, ktorým sa domáhal úpravy styku s maloletými deťmi, na návrh matky podaný dňa 06.06.2024, ktorým sa matka domáhala zákazu styku otca s maloletými deťmi, na spojené konanie ohľadom oboch týchto návrhov, ktoré sa viedlo pod sp.zn. 30P/72/2024, na vyjadrenia matky k návrhu otca, na vykonané dokazovanie na nariadených pojednávaniach, a to výsluchom matky, otca, kolízneho opatrovníka, oboznámením sa s obsahom Správy kolízneho opatrovníka zo dňa 10.06.2024, Správy obce Skalité, Správy z prešetrovania pomerov v rodine zo dňa 19.06.2024, Znaleckým posudkom D. I. D. č. 34/2024 zo dňa 02.02.2025, z neho zistený skutkový stav, ktorý posúdil za aplikácie ust. § 24 ods. 3, 5, § 25 ods. 1, 2, § 28 ods. 1, 2, § 26, § 62 ods. 1, 2, 3, 4, 5, 6, § 75 ods. 1, § 76 ods. 1, § 37 ods. 2 Zákona o rodine, § 49 ods. 1, § 52, § 57, § 58 ods. 1 CMP a rozhodol tak, ako uviedol vo výrokovej časti svojho rozhodnutia.

3. Z vykonaného dokazovania vyvodil jednoznačný záver, že v danom prípade ide o situáciu, o ktorej hovorí ust. § 25 ods. 4 Zákona o rodine, kedy jeden z rodičov, v danom prípade matka, bezdôvodne a zámerne neumožňuje druhému rodičovi styk s maloletými deťmi, ktorý bol upravený právoplatným a vykonateľným rozhodnutím súdu. Právoplatným a vykonateľným rozhodnutím je rozsudok Okresného súdu Žilina sp.zn. 30P/198/2022, ktorým bola schválená rodičovská dohoda v znení, že maloleté deti boli zverené do starostlivosti matky, bol aj upravený styk otca s maloletými deťmi, tak, že otec sa bude s A. a C. stretávať každý páry týždeň v sobotu od 13:00 hod. do 19:00 hod. a v nedeľu od 13:00 hod. do 19:00 hod. s tým, že otec deti prevezme od matky v mieste bydliska matky a po ukončení stretnutia odovzdá deti matke v mieste bydliska matky s tým, že matka sa zaviazala deti na stretnutie riadne pripraviť. Rodičia sa nedohodli na výške výživného, preto bol otec zaviazaný platiť výživné na A. vo výške 190,- Eur mesačne s účinnosťou od 01.06.2023 a vo výške 200,- Eur mesačne s účinnosťou od 01.09.2023 a na C. výživným vo výške 190,- Eur mesačne s účinnosťou od 01.06.2023. Súd mal v tom čase preukázané, že A. navštevoval materskú školu, matka zabezpečovala starostlivosť o maloletú C. a poberala rodičovský príspevok vo výške 280 Eur. Otec bol zamestnaný a jeho čistý priemerný mesačný príjem predstavoval sumu 1 347,- Eur.

Súd prvej inštancie v predmetnej veci rozhodoval o návrhu otca na zverenie detí do jeho starostlivosti, keďže pripustil zmenu jeho pôvodného návrhu, ktorým sa domáhal rozšírenia úpravy styku s deťmi a o návrhu matky upraviť styk otca s deťmi za jej prítomnosti, pričom najskôr matka žiadala zákaz styku otca s maloletými deťmi. Z konania vo veci výkonu rozhodnutia vedeného pod sp.zn 9 Em/ 2/2024, ktoré prebieha na tamomšom súde, mal preukázané, že otec sa domáhal výkonu rozsudku o úprave styku s maloletými deťmi, nakoľko sa neuskutočňuje pravidelné stretávanie otca s maloletými deťmi a bol nariadený výkon rozhodnutia, ktorý je právoplatný. V tomto konaní bola matke uložená pokuta, pričom súbežne s týmto konaním sa vykonávalo poradenstvo pre rodinu, vzhľadom na nespoluprácu matky, s prihliadnutím na najlepší záujem maloletých detí.

4. Vzhľadom na rozdielne tvrdenia rodičov, protichodné vyjadrenia matky a vzhľadom k tomu, že nebolo možné ani odborným poradenstvom vyriešiť situáciu stretávania otca s deťmi, súd prvej inštancie nariadil

vo veci znalecké dokazovanie. Zo záverov znaleckého posudku je zrejmé, že deti majú vytvorenú bezpečnú vzťahovú väzbu k matke a v súčasnej dobe preferujú vo svojom citovom prežívaní matku. S otcom je táto vzťahová väzba významne narušená, keďže nedochádza ku stretnutiam detí s otcom. U matky detí je prítomná potreba vyjadrovať sa na adresu otca hanlivo, aj v prítomnosti detí, deti sú manipulované matkou a vykazujú známky naučenej odpovede, u matky dominuje potreba presadzovania vlastných záujmov na úkor detí a matka nedokáže rešpektovať rodičovské práva druhého rodiča. Znalec ďalej uviedol, že obidvaja rodičia majú predpoklady na zabezpečenie výchovy maloletých detí, matka by však mala podstúpiť aj vyšetrenie u klinického psychológa, prípadne psychiatra. Znalec uviedol, že ak sa situácia nezmení, deti budú otca odmietať.

5. Súd vykonal pohovor s maloletými deťmi na pojednávaní, pričom prítomný bol tiež kolízny opatrovník, psychológ a zástupca Okresnej prokuratúry Čadca. Deti sa pri pohovore nebáli, boli pokojné, s deťmi bolo možné komunikovať a vzhľadom na postoj detí súd zavolať do pojednávacej miestnosti, kde s deťmi prebiehal pohovor, aj otca. Deti sa s otcom rozprávali, pričom bolo zrejmé, že z neho nemajú žiadny strach. Pokiaľ im bolo navrhnuté, či by nechceli ísť na výlet s otcom, uviedli, že pôjdu, ak to mama dovolí. Následne bola privolaná do pojednávacej miestnosti aj matka. Pokiaľ bola prítomná matka, deti už menili svoje vyjadrenia, aj svoje správanie. Súd prvej inštancie aj s poukazom na vykonaný pohovor s maloletými deťmi bol toho názoru, že pokiaľ by matka zaujala iný postoj k stretávaniu otca s deťmi, riadne deti na stretnutie pripravovala, motivovala ich k stretnutiu, nielen konštatovaním, že „príde A., ak chcú, môžu s ním ísť“, maloleté deti by nemali žiadny problém tráviť čas s otcom v jej neprítomnosti. Napokon o tom, že deti nemajú strach z otca, svedčí aj vyjadrenie matky, že A. prosil otca, aby sa s ním išiel hrať. Podľa názoru súdu, deti sú ovplyvňované matkou, ktorá nepreukázala psychické, ani fyzické násilie zo strany otca. Matka prechováva voči otcovi značne negatívne emócie. V predchádzajúcich konaniach matka zastávala názor, ako uviedol kolízny opatrovník, že otec je iba zapísaný v rodnom liste, má platiť výživné a na deti nemá nárok. Z postoja matky je zrejmé, že preto, aby sa situácia zmenila, matka nemieni podniknúť žiadne zásadné kroky. Deti na styk nepripravuje, vulgárne sa o otcovi pred nimi vyjadruje a ako uviedla, nemieni deti k ničomu nútiť, je presvedčená, že deti sa otca boja, čo nebolo preukázané. Znalec nezistil u otca detí žiadne patologické prejavy, ktoré by boli prekážkou vo výkone jeho rodičovskej role otca. Je zrejmé, že deti sú neadekvátne zaťahované do konfliktu rodičov. Matka spôsobuje a vytvára svojím nezodpovedným a manipulatívnym prístupom umocnenie klamlivého pocitu u detí, že otec nie je v ich živote potrebný.

Znalec konštatoval, že obidvaja rodičia sú spôsobilí maloleté deti vychovávať. Čo sa týka odporúčania znalca vykonať znalecké dokazovanie klinickým psychológom alebo psychiatrom vo vzťahu k matke, súd prvej inštancie mal preukázané, že matka riadne starostlivosť o deti zabezpečuje, k tejto starostlivosti nemal výhrady ani kolízny opatrovník, deti majú vytvorenú k matke silnú citovú väzbu a z tohto dôvodu súd ďalšie znalecké dokazovanie nevykonával. Maloleté deti nemajú možnosť osvojiť si iný názor, keďže matka nemá tendenciu maloleté deti povzbudzovať k stretávaniu s otcom, skôr zaujíma antagonistický postoj. Svojvoľnosť matky videl súd aj v tom, že napriek opakovaným upozorneniam zo strany súdu, aj s poukazom na ust. § 25 Zákona o rodine, matka nezmenila svoj postoj a rozsudok súdu prvej inštancie nerešpektuje. Pokiaľ by matka rešpektovala odporúčania psychológov a rozhodnutia súdov, situácia by bola iná. Matka, pokiaľ sa zúčastnila posledného poradenstva na Referáte poradensko-psychologických služieb, a to za účelom, aby sa deti stretli s otcom, aby vyhodnotil psychológ tieto stretnutia, vzťah detí k otcovi, napriek tomu nezabavila psychológa mlčanlivosťou, nepodpísala vypracovanú správu pre súd a z tohto dôvodu psychológ nemohol túto správu súdu zaslať. Obidvaja rodičia na pojednávaní uviedli, že matka neumožnila otcovi byť s deťmi u psychológa bez jej prítomnosti. Pokiaľ sa zrealizovalo stretnutie detí s otcom na tamomšom súde za prítomnosti sudkyne, matka rovnako nechcela opustiť pojednávaciu miestnosť a umožniť otcovi byť s deťmi osamote.

6. V ďalšom súd prvej inštancie uviedol, že pri rozhodovaní prihliadol na záujem maloletých detí, ktorý prevažuje nad záujmom rodičov a musí vychádzať z toho, že rodičia sú si rovnoprávni a majú rovnaké práva a povinnosti. Prihliadnuc na súčasnú situáciu, na silnú citovú väzbu detí k matke, na skutočnosť, že matka riadne starostlivosť o maloleté deti zabezpečuje, deti preferujú vo svojom citovom prežívaní matku, na druhej strane prihliadnuc na to, že výchovné prostredie len u matky maloletých detí nie je v záujme maloletých detí, rozhodol tak, že maloleté deti zveril do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, aby aj otec sa mohol podieľať na výchove a starostlivosti o maloleté deti, keďže jednoznačne sa preukázalo, že pokiaľ ide o najlepší záujem detí, nie je rešpektované právo detí na vytváranie vzťahových väzieb rovnocenne s oboma rodičmi. Obidvaja rodičia sú spôsobilí deti vychovávať, obidvaja majú o osobnú starostlivosť o deti záujem, za súčasnej situácie bude striedavá osobná starostlivosť v

záujme maloletých detí a budú takto zaistené ich potreby. Upravil striedavú osobnú starostlivosť tak, že rodičia budú preberať a odovzdávať deti v predškolskom a školskom zariadení, teda nebudú sa osobne stretávať. Pokiaľ budú rodičia rešpektovať rozhodnutie súdu, budú sa riadiť najlepším záujmom detí, môže takáto starostlivosť fungovať a prebiehať bez problémov.

7. Zároveň súd prvej inštancie uložil rodičom výchovné opatrenie podrobiť sa sociálnemu a odbornému poradenstvu v zariadení G., občianske združenie, pričom pracovníci boli oboznámení s tým, že budú pracovať s rodinou a majú skúsenosti s podobnými prípadmi. Keďže bolo potrebné, aby sa najskôr začala realizovať striedavá osobná starostlivosť o deti, z tohto dôvodu súd zatiaľ upravil styk rodičov s deťmi len počas vianočných sviatkov, pričom mal za to, že počas tejto doby je v záujme detí, aby boli s jedným, aj s druhým rodičom. Neskôr je možné upraviť styk aj počas iných sviatkov a prázdnin, pokiaľ sa bude pravidelne realizovať určená starostlivosť o deti. Súd rozhodol, že obidvaja rodičia ako zákonní zástupcovia maloletých detí budú maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok.

Počas trvania striedavej osobnej starostlivosti zaviazal otca platiť na výživu maloletého A. výživným vo výške 150,- Eur mesačne, na výživu maloletej C. výživným vo výške 100,- Eur mesačne. Poukázal na výdavky otca, jeho priemerný mesačný čistý príjem a vychádzal z pomerov v čase vyhlásenia rozsudku, kedy matka je evidovaná ako uchádzača o zamestnanie, hľadá si prácu a otcov príjem a jeho výdavky umožňujú, aby na dorovnanie životnej úrovne detí, pokiaľ sú v starostlivosti matky, platil výživným v určenej výške.

Zároveň uložil rodičom povinnosť vzájomne spolupracovať pri starostlivosti o maloleté deti, vzájomne sa informovať o zdravotnom stave detí, školských výsledkoch detí, poskytovať si všetky úradné doklady týkajúce sa maloletých detí, aby ich spoločná starostlivosť o deti, v záujme maloletých detí, sa mohla riadne realizovať, preto návrh otca, ktorým žiadal zveriť deti do jeho výlučnej starostlivosti, zamietol a rovnako zamietol návrh matky na zmenu úpravy styku otca s deťmi za jej prítomnosti.

Z tohto dôvodu zmenil aj rozsudok Okresného súdu Žilina č.k. 30P/198/2022-277 zo dňa 09.10.2023 v časti úpravy práv a povinností k maloletým deťom.

8. Ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania zo strany otca – výsluch svedkov J. K., susedy matky, na okolnosti k priebehu styku, D. L., na okolnosti incidentu v byte matky, kedy matka mala, podľa vyjadrenia otca zviešťať manžela uvedenej svedkyne zamietol. Matka navrhla vypočuť ako svedkyňu svoju matku M. B., ktorá už raz v konaní bola vypočutá, a to na okolnosti incidentu medzi rodičmi a D. N., obidvoch k okolnostiam preberania maloletých detí. Súd prvej inštancie aj tieto návrhy na doplnenie dokazovania zo strany matky zamietol, z dôvodu, že pre rozhodnutie súdu nebolo potrebné vykonať tieto dôkazy a mal dostatok dôkazov k tomu, aby mohol rozhodnúť o zmene úpravy práv a povinností rodičov k maloletým deťom. Z výsluchu svedkyne M. B. súd prvej inštancie zistil, že bola prítomná pri incidente matky a otca, bola privolaná aj polícia a maloletý A. jej povedal, že dostal od otca facku. Súd prvej inštancie mal preukázané v priebehu konania, že medzi rodičmi vznikali konflikty, ako vyplýva z výpisu evidencie priestupkov, obidvaja rodičia boli riešení v priestupkovom konaní a čo sa týka maloletého A., súd nezistil, ako už vyššie uviedol, že by maloletý mal z otca strach. Pokiaľ matka poukazovala na audit k znaleckému posudku, ktorý doručila, súd prvej inštancie k tomu uviedol, že osoba, ktorá vypracovala predložený audit, nie je znalcom zapísaným v zozname znalcov Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky a nie je teda osobou, ktorá môže vypracovávať kontrolný znalecký posudok, a preto na audit neprihliadol. Znalecký posudok je len jedným z dôkazov pri rozhodovaní súdu, pričom súd prvej inštancie hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, prihliada pritom na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

9. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Zároveň rozhodol, že matka aj otec sú povinní zaplatiť trovy štátu každý vo výške 649,045 Eur na účet Okresného súdu Žilina. Matke povolil túto sumu splácať v mesačných splátkach po 50,- Eur vzhľadom na súčasnú situáciu matky a otca zaviazal zaplatiť túto sumu do troch dní od právoplatnosti rozsudku na účet Okresného súdu Žilina. S poukazom na uznesenie tamojšieho súdu, ktorým bola priznaná odmena znalcovi za vypracovanie znaleckého posudku vo výške 1 298,09 Eur, pričom, bol toho názoru, že obidvaja rodičia, keďže sa nedokázali dohodnúť na úprave práv a povinností k maloletým deťom, sú povinní zaplatiť trovy znaleckého dokazovania. Je spravodlivé, aby každý znášal tieto trovy v jednej polovici.

Zároveň, čo sa týka výroku VI. o uložení výchovného opatrenia, uvedené je vykonateľné doručením rozsudku (výrok XIV.), keďže, podľa názoru súdu prvej inštancie, do času, kým nebude právoplatné rozhodnutie o zverení detí do striedavej osobnej starostlivosti, je potrebné, aby rodičia začali

spolupracovať s občianskym združením B. G. v H. na obnovení vzťahu detí s otcom a na komunikácii rodičov.

10. Podaním doručeným súdu dňa 18.12.2025 otec maloletých detí podal proti výrokom III. , XIII. rozsudku odvolanie prostredníctvom splnomocneného zástupcu (č.l. 635 súdneho spisu), z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), f), g) CSP, ako aj § 62 ods. 1 CMP. V odôvodnení uviedol, že súd prvej inštancie zisťoval len pomery otca a jeho výdavky, hoci sa má jednať o výživu dvoch maloletých detí. Nezaoberal sa vôbec výdavkami maloletých detí a rovnako príjmom, resp. potencionálnym príjmom matky. Princípom striedavej starostlivosti je rovnomerná úprava práv a povinností voči maloletým deťom s tým, že súd sa žiadnym spôsobom nezaoberal životom a fungovaním matky, ktorá je minimálne od 26.02.2024 nezamestnaná, keďže nepoberá rodičovský príspevok, ani príjem zo zamestnania, resp. z podnikania, matka maloletých detí nepracuje na dobrovoľnej báze. Teda nedostatočným spôsobom bol zistený skutočný stav ohľadom zamestnania matky, pričom matka pred nástupom na materskú a neskôr na rodičovskú dovolenku dosahovala príjem zo zamestnania a v súčasnosti nejestvuje žiadna prekážka v tom, aby sa zamestnala a poberala mzdu minimálne v rozsahu minimálnej mzdy. Ďalej poukázal na rozhodnutie, ktoré vydal súd vo veci sp.zn. 30P/121/2025, konkrétne rozsudok, v ktorom bolo rozhodnuté o zvýšení výživného otca na maloleté deti, u maloletého A. o 10,- Eur a poukázal na to, že v rozsudku o striedavej starostlivosti súd určil výživné v úhrne vo výške 250,- Eur na obidve maloleté deti, pričom posledným (neprávoplatným) rozhodnutím bolo určené výživné vo výške 400,- Eur mesačne na obidve maloleté deti. Poukázal na to, že striedavá starostlivosť znamená, že obaja rodičia plnia vyživovaciu povinnosť osobnou starostlivosťou, ak sa rodičia o dieťa starajú približne rovnaký čas a majú podobné príjmy, súd výživné spravidla neurčuje. Rozhodne však vtedy, ak rozdiel príjmov spôsobuje nerovnakú životnú úroveň dieťaťa u jedného z rodičov.

Poukázal na to, že z dôvodu určenia striedavej starostlivosti bude nútený ukončiť doterajšie zamestnanie, ktoré zahŕňa trojzmennú prevádzku a nájsť si prácu, ktorá mu umožní plne sa venovať starostlivosti o deti počas dní, kedy bude o nich vykonávať starostlivosť. Toto nevyhnutné obmedzenie povedie k zníženiu jeho príjmu, čo súd pri určení výživného nezohľadnil v žiadnom rozsahu, pričom stratu príjmu mal z jeho výsluchu preukázanú. Navrhol, aby súd počas trvania striedavej starostlivosti výživné neurčoval.

Zároveň sa odvolal aj do výroku XIII. rozsudku, a to z dôvodu, že návrh na nariadenie znaleckého dokazovania podal kolízny opatrovník v podaní zo dňa 25.04.2024, a to za účelom zistenia, či matka dokáže zabezpečovať zdravý fyzický a psychický vývoj dvoch maloletých detí vzhľadom k tomu, že otca neustále atakuje, bráni mu v stretávaní sa s deťmi a maloleté deti mu matka ani neukáže. Matka na začiatku navrhovala zákaz styku a otec pôvodne žiadal rozšírenie styku s maloletými deťmi, otec bol nútený počas konaní si podať aj návrh na výkon súdneho rozhodnutia. Matka trvala na svojom návrhu o zákaze styku otca s maloletými deťmi aj vzhľadom na závery znaleckého posudku, ktoré žiadnym spôsobom nespochybnila. Znalecký posudok vôbec nepreukázal, že je dôvod na to, aby súd zakázal styk otca s maloletými deťmi, naopak, znalec odporúčal, aby vzťah otca s deťmi napredoval, čo otec počas celého konania aj tvrdil. Trovy štátu za psychologické vyšetrenie vo výške 649,045 Eur vznikli v konaní primárne z dôvodu procesného postoja matky a jej neopodstatneného návrhu o zákaz styku detí s otcom. Vyhotovenie znaleckého posudku, s ktorým otec súhlasil, bolo nariadené súdom práve z dôvodu pretrvávajúceho konfliktu a neopodstatneného bránenia styku. Uloženie povinnosti zaplatiť trovy štátu je nespravodlivé, nakoľko on ako rodič nebol pôvodcom procesného konfliktu, ktorý viedol k vzniku týchto vysokých trov. Tieto trovy by mala niesť matka. Z tohto dôvodu navrhol, aby Krajský súd v Žiline rozsudok Okresného súdu Žilina vo výrokoch III. a XIII. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie, in eventum, aby zmenil rozsudok Okresného súdu Žilina vo výroku III. tak, že výživné počas striedavej osobnej starostlivosti neurčuje a vo výroku XIII. tak, že otec nie je povinný zaplatiť trovy štátu.

11. Matka proti rozsudku súdu prvej inštancie podala odvolanie v celom rozsahu okrem výroku VIII., a to podaním doručeným súdu dňa 23.12.2025 (č.l. 640 súdneho spisu) prostredníctvom splnomocneného zástupcu. Uviedla, že sa nestotožňuje s rozsudkom v celom rozsahu, súd sa vôbec nevysporiadal s informáciami o priebehu styku maloletých detí s otcom počas párných víkendov, matka súdu zasielala priebežné a rozsiahle správy pre oboznámenie sa s celou situáciou, najmä s priebehom stretnutí otca s maloletými deťmi. Celý rozsudok sa zameriava len na konflikt rodičov, vykonaný znalecký posudok, vykonané výsluchy maloletých detí. V danom prípade sa matke javí, že súd analyzoval konflikt rodičov, jeho dopad na maloleté deti a spôsob jeho odstránenia, a preto zastáva názor, že rozhodnutie súdu nie je v najlepšom záujme maloletých detí, pretože v konečnom dôsledku súd len eliminoval stretávanie

sa rodičov tak, aby za prítomnosti nevznikali konflikty. Na druhej strane, súd vôbec nevzal do úvahy zaobchádzanie otca s maloletými deťmi v ich prítomnosti, a to ani napriek tomu, že matka na toto upriamovala pozornosť a podnikala voči jeho správaniu kroky.

Zároveň matka uviedla, že konanie na prvoinštančnom súde malo taktiež procesné vady. Súd vykonal pohovor s maloletými deťmi na pojednávaní, kde spočiatku bol prítomný kolízny opatrovník, psychológ a zástupca Okresnej prokuratúry Čadca, následne prizval súd do pojednávacej miestnosti otca. Nakoľko matka nebola prítomná na výsluchu maloletých detí, požiadala súd o sprístupnenie zvukovej nahrávky, ktorá bola vyhotovená počas pohovoru. Na opakované žiadosti matka dňa 12.08.2025 obdržala odpoveď súdu – odmietavé stanovisko. Pokiaľ súd uviedol, že pohovor s maloletými bol vykonaný bez prítomnosti rodičov, toto nie je pravdou a matka preto na pravú mieru uvádza, že pri pohovore súdu s deťmi bol prítomný ich otec. Postup súdu tak vykazuje závažné procesné pochybenie, ktoré má priamy dopad na zákonnosť a spravodlivosť rozhodnutia. Súd totiž na jednej strane odmietol sprístupniť matke zvukový záznam z pohovoru s maloletými deťmi, pričom svoje rozhodnutie odôvodnil tvrdením, že pohovor bol vykonaný bez prítomnosti rodičov a v záujme ochrany detí pred konfliktom lojality, avšak uvedené je úplne v rozpore so samotným obsahom súdneho spisu, keďže zo Zápisnice z pojednávania zo dňa 23.07.2025, ako aj z odseku 27. rozsudku vyplýva, že otec maloletých bol počas pohovoru s deťmi do pojednávacej miestnosti prizvaný a bol pri pohovore prítomný.

Skutočnosť, že celé konanie otca ako aj súdu matku psychicky vyčerpávalo, potvrdzuje aj fakt, že matka, okrem námietky zaujatosti, bola nútená podať aj trestné oznámenie na otca za týranie blízkej a zverenej osoby a takisto nesúhlasila ani s konaním ustanoveného kolízneho opatrovníka, takže musela podať trestné oznámenie pre zneužívanie právomoci verejného činiteľa, pričom ohľadom neprípustného konania kolízneho opatrovníka avizovala aj podnet na preskúmanie činnosti Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca.

Zároveň predložila aj dve čestné prehlásenia od D. N. a M. B. v rámci odvolacieho konania, a to z dôvodu, že súd prvej inštancie odmietol na návrh matky doplniť dokazovanie výsluchom týchto osôb. Matka nesúhlasila s tak širokou úpravou styku maloletých detí do striedavej starostlivosti a už vôbec nie v prípade, keď doposiaľ bol styk otca s maloletými upravený na každý párny týždeň v sobotu a v nedeľu bez prespatia. Takýto postup súdu považovala v rozpore s princípom najlepšieho záujmu maloletých detí. Rozhodnutie je v tejto časti nedostatočne odôvodnené, nepreskúmateľné a vecne nesprávne, čo zakladá dôvod na jeho zrušenie alebo zmenu. Matka zastáva názor, že v konaní riadne preukázala správanie otca, jeho postoj k rodičovským povinnostiam, ako aj jeho hodnotové priority, z ktorých, podľa názoru matky, vyplýva, že záujem o maloleté deti nie je zo strany otca skutočný a dlhodobý stabilný, napriek tomu otec na súde deklaroval, že sa zmení, že sa všetkého vzdá a bude konať výlučne v záujme detí. V prípade striedavej osobnej starostlivosti by potreby maloletých detí neboli primerane zabezpečené, a to ani z hľadiska emocionálneho, ani z hľadiska bezpečia, pričom správanie ďalších osôb v domácnosti otca nie je matke známe a nemožno ho objektívne posúdiť. Maloleté deti výslovne odmietajú prítomnosť pani D. a potom, čo otec verejne potvrdil svoj dlhodobý vzťah, matka i deti pociťujú poníženie a stratu dôvery v jeho vyhláseniach pred súdom, keď na pojednávaniach deklaroval ochotu konať výlučne v záujme detí za účelom obnovenia kontaktu s nimi. Z konania otca, podľa názoru matky, vyplýva, že partnerský vzťah a dieťa jeho partnerky majú v jeho živote prednosť pred jeho vlastnými maloletými deťmi. S poukazom na § 220 ods. 2 v spojení s § 234 ods. 2 CSP, podľa matky, celkovo jednoznačne vyplýva záver, že je porušením zákona, ako aj práva na spravodlivý súdny proces, ak odôvodnenie rozhodnutia neobsahuje úvahy, ktorými sa súd pri aplikácii právneho predpisu riadil. Napadnuté rozhodnutie, ktoré tieto úvahy súdu neobsahuje, je nezrozumiteľné, nedostatočne odôvodnené, a teda nezákonné. Odvolanie odôvodnila dôvodmi podľa § 365 ods. 1 písm. b), d), e), g), h) CSP. Navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil v celom rozsahu okrem výroku VIII. a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie prejednanie s tým, že žiaden z účastníkov konania nemá nárok na náhradu trov konania.

12. Okresná prokuratúra Čadca vo vyjadrení k odvolaniu otca v podaní zo dňa 29.12.2025 (č.l. 662 súdneho spisu) uviedla, že súd prvej inštancie sa v odôvodnení rozsudku dostatočným spôsobom vysporiadal s dôvodmi, pre ktoré bolo potrebné rozhodnúť o povinnosti otca platiť výživné na maloleté deti počas určenia striedavej starostlivosti. Z odôvodnenia rozsudku je zrejmé, že matka je evidovaná ako uchádzačka o zamestnanie a hľadá si prácu, jej možnosti sú však obmedzené, nakoľko sa stará o maloleté deti. Uvedené potvrdzuje aj správa ÚPSVaR Čadca, v ktorej bola matka zaradená do evidencie od 19.09.2025 po skončení osobnej celodennej starostlivosti o dieťa. Matka sa na pojednávaní taktiež vyjadrila, aké sú jej výdavky, aké sú výdavky maloletých detí. Súd sa s určitými sumami výdavkov na deti nestotožnil, mal ich za nadhodnotené. Vychádzal z aktuálnych pomerov rodičov a je zrejmé, že matka je v súčasnosti nezamestnaná a otec je zamestnaný s čistým mesačným príjmom okolo 1.512,-

Eur. Zároveň súd prvej inštancie prihliadal aj na odôvodnené výdavky maloletých detí. Čo sa týka výroku XIII. rozsudku, v ktorom súd prvej inštancie rozhodol o povinnosti otca zaplatiť trovy štátu vo výške 649,045 Eur a odvolaciemu dôvodu, že tieto trovy by mala niesť matka, okresná prokuratúra uviedla, že určenie povinnosti zaplatiť trovy znaleckého dokazovania rovnomerne medzi rodičmi považuje za spravodlivé a správne, nakoľko súd bol povinný zistiť skutočný stav veci a za týmto účelom bolo nevyhnutné práve vykonanie aj znaleckého dokazovania. Navrhol, aby bol rozsudok okresného súdu v napadnutých výrokoch III. a XIII. potvrdený ako vecne správny.

13. Okresná prokuratúra Čadca vo vyjadrení k odvolaniu matky v podaní zo dňa 08.01.2026 (č.l. 668 súdneho spisu) uviedla, že má za to, že súd v odôvodnení dostatočným spôsobom uviedol všetky rozhodujúce skutočnosti, ktoré ho viedli k tomu, že zveril maloleté deti A. a C. do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, pričom určil podmienky výkonu tejto starostlivosti. Považuje rozhodnutie súdu za zákonné a dôvodné. Vo veci prebehlo viacero pojednávaní, pričom na každom pojednávaní sa súd dopytoval ako otca, tak aj matky na to, ako prebiehal styk otca s deťmi v čase pred daným pojednávaním. Vyjadrenie oboch strán k priebehu styku bolo však rozporné. Tvrdenie odvolateľky, že otec nemá skutočný záujem o deti, považuje za neopodstatnené, pričom otec má záujem o styk a budovanie vzťahu so svojimi maloletými deťmi, čo dostatočne preukázal svojou prítomnosťou a vyjadreniami pred súdom. Skutočnosť, či otec má, alebo nemá nový partnerský vzťah, nemá zásadný význam pre rozhodnutie vo veci. Súd sa nezaoberal tým, či má otec nejaký vzťah, ale zaoberal sa jeho bytovými a majetkovými pomermi, ku ktorým otec súdu uviedol, že býva sám v dvojizbovom byte. Otec má právo na súkromný život, a to, že sú mu deti zverené do striedavej osobnej starostlivosti, neznamena, že otec nemôže nadväzovať vzťahy a udržiavať kontakty s ďalšími osobami. Navrhol, aby podané odvolanie matky bolo zamietnuté a napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdený ako vecne správne rozhodnutie.

14. Otec vo vyjadrení k odvolaniu matky a k vyjadreniu okresnej prokuratúry v podaniach zo dňa 07.01.2025 /má byť správne 2026/ (č.l. 672 súdneho spisu) a zo dňa 08.01.2026 (č.l. 675 súdneho spisu) uviedol, že matka poukázala na tú skutočnosť, že boli porušené jej procesné práva z dôvodu, že jej nebola sprístupnená nahrávka zo stretnutia na súde, kde ona nebola prítomná. Otec na tomto stretnutí bol prítomný s deťmi len z toho dôvodu, že je vedené konanie o výkon súdneho rozhodnutia a bol priestor na to, aby sa s deťmi stretol a aby zákonná sudkyňa autenticky vnímala správanie sa maloletých detí k nemu ako ku otcovi. Nešlo o porušenie práv matky, pričom matka ako rodič je v prvom rade povinná chrániť najlepší záujem svojich maloletých detí a ich práva. Vyjadrenia matky o jej psychickom vyčerpaní, ktorého dôsledkom bolo podávanie trestných oznámení, sťažností, nie len na orgány štátnej správy, ale aj na otca pre konanie vo veci samej, nemajú žiadnu relevanciu, keďže matka neuvádza ďalšie odvolacie námietky a ich konkretizáciu pre vec samú. Čo sa týka ďalších návrhov na doplnenie dokazovania, tieto matka nemala, ako súd vyhlásil uznesením dokazovania za skončené, pričom jej nič nebránilo v tom, aby na týchto výsluchoch trvala. Navyiac, výsluch matkinej matky na pojednávaní už vykonaný bol. Matka v žiadnom rozsahu nespochybnila počas konania fakt, že bráni bezdôvodne otcovi v stretávaní sa s maloletými deťmi, nespochybnila znalecký posudok a jeho závery, kde znalec jednoznačne vyvodil záver, že pokiaľ sa vzťah otca s maloletými deťmi nezačne vytvárať od ich raného veku, pričom otec má o vzťah a stretávanie sa a vykonávanie starostlivosti záujem, v ich neskoršom veku by bolo budovanie vzťahu a najmä citových väzieb medzi deťmi a otcom o to náročnejšie. Matka ani relevantným spôsobom neuvádzala odvolacie námietky do ostatných výrokov, hoci označila, že rozhodnutie napáda odvolaním do všetkých výrokov s výnimkou výroku VIII. Zotrval na odvolacom návrhu tak, ako ho uvádzal v rámci odvolania.

K vyjadreniu okresnej prokuratúry otec uviedol, že zo strany súdu neboli zistené žiadne prekážky na strane matky, aby bola schopná zamestnať sa. Aj na strane matky bolo dokazovaním zistené, že sú jej ponúkané voľné pracovné miesta v regióne. To, že matka sa osobne stará o svoje maloleté deti, nie je prekážkou zamestnať sa a dosahovať príjem aspoň vo výške minimálnej mzdy, eventuálne na čiastočný úväzok. Trval na tom, že súdne rozhodnutie v časti odvolaním napadnutého výroku III. zakladá do budúcnosti len ďalšie súdne konanie, a to už na základe preukázaných skutočností v uvedenom súdnom konaní. Zotrval na tom, že znalecké dokazovanie nezavinil, súd navyiac rozhodol nad rámec záverov znaleckého dokazovania, t.j. nerozšíril styk otca s maloletými deťmi, ale deti zveril do striedavej starostlivosti o maloleté deti.

15. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu matky zo dňa 08.01.2026 (č.l. 678 súdneho spisu) uviedol, že súhlasí s rozhodnutím odvolacieho súdu bez nariadenia pojednávania.

16. Matka vo vyjadrení k odvolaniu otca v podaní doručenom súdu dňa 15.01.2026 (č.l. 680 súdneho spisu) uviedla, že s odvolaním súhlasí, na celú právnu vec má zásadne iný pohľad, tvrdenia otca, ktoré otec uvádza vo svojom vyjadrení ohľadom ukončenia doterajšieho zamestnania kvôli nariadenej striedavej starostlivosti a možné zníženie jeho príjmu považuje v tomto štádiu konania za irelevantné. Pokiaľ otec nebude schopný uhrádzať výživné v stanovenej miere, je oprávnený podať návrh na úpravu výživného, a to s ohľadom na uplynutie času a zmenu pomerov. Otec verejne prezentuje svoje finančné výdavky spôsobom, ktorý je v rozpore s jeho deklarovanými prioritami vo vzťahu k maloletým deťom. Na dostupných videozáznamoch je zachytený nákup finančne náročných doplnkov výživy a drahé fľaše whisky, čo, podľa názoru matky, preukazuje, že otec naďalej nadmerne požíva alkohol. Čo sa týka jeho odvolania do výroku XIII. rozsudku, ktorým bola uložená otcovi povinnosť zaplatiť trovy konania štátu, matka uviedla, že bol to práve otec, ktorý dal návrh na začatie konania a nie je pravdou, že znalecké dokazovanie v konaní bolo nariadené len z dôvodu postoja matky a jej neopodstatneného návrhu o zákaz styku detí s otcom. Znalecký posudok, s ktorým otec súhlasil, poskytol v konaní súdu pohľad na situáciu v rodine. Kolízny opatrovník jednoznačne nedal vypracovať znalecký posudok za účelom zistenia, či je zákaz styku otca s maloletými deťmi namieste, preto nemožno súhlasiť s názorom, že je to práve matka, ktorá zapríčinila navyšovanie trov konania vykonaním znaleckého dokazovania. V ďalšom matka uviedla, že maloleté deti odmietajú tráviť čas s otcom, v súčasnosti sa ich psychický stav výrazne zlepšil, odkedy s otcom nie sú v pravidelnom kontakte, pokračovanie doterajšieho spôsobu styku nie je v najlepšom záujme maloletých detí. Matka žiadala odvolací súd, aby rozsudok okresného súdu zrušil v celom rozsahu okrem výroku VIII. a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie prejednanie s tým, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

Ďalšie podanie matka adresovala k vyjadreniu okresnej prokuratúry v podaní doručenom súdu dňa 15.01.2026 (č.l. 687 súdneho spisu), kde uviedla, že podľa nej súd nedostatočne zistil zmenu pomerov na otcovej strane, s touto sa nedostatočne vysporiadal, súd je povinný na strane oboch rodičov skúmať všetky okolnosti, ktoré môžu ovplyvňovať ich schopnosť plniť vyživovaciu povinnosť určenú súdnym rozhodnutím. Zároveň uviedla, že sa stotožňuje s vyjadrením okresnej prokuratúry v nadväznosti na výrok III. rozsudku s tým, že nie je možné prihliadať na možné zníženie príjmu otca z dôvodu nariadenia striedavej starostlivosti.

17. V priebehu odvolacieho konania bolo do spisového materiálu doručené podanie Krajskej prokuratúry v Žiline zo dňa 19. januára 2026 (č. I. 692), ktorým došlo k oznámeniu o prebratí vstupu do konania, ktorý vykonala a doposiaľ realizovala Okresná prokuratúra Čadca, ktorá zároveň žiadala, aby jej boli doručené všetky písomnosti.

Na základe tohto podania v súlade s ust. § 13 ods. 1 CMP v spojení so zákonom

č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre došlo k vstupu Krajskej prokuratúry v Žiline do konania v štádiu odvolacieho konania, o ktorom vstupe Krajskej prokuratúry v Žiline do konania súd nevydáva žiadne rozhodnutie a uvedené bolo vyjadrené v záhlavovej časti rozsudku krajského súdu.

18. Podaním doručeným súdu dňa 22.01.2026 (č.l. 695 súdneho spisu) sa vyjadrila k vyjadreniam účastníkov konania Krajská prokuratúra v Žiline, ktorá uviedla, že z vykonaného dokazovania vyplynulo, že obidvaja rodičia sú spôsobilí maloleté deti A. a C. vychovávať a majú obidvaja o osobnú starostlivosť o deti záujem. Aj keď deti preferujú vo svojom citovom prežívaní matku, ktorá skutočnosť je vyvolaná najmä tým, že matka maloletých detí zamedzuje kontakt maloletých detí s otcom, z vykonaného pohovoru s maloletými deťmi vyplynulo, že deti nemali strach ani obavu z otca a vyjadrili ochotu sa stretnúť. Aj s prihliadnutím na závery znaleckého posudku možno konštatovať, že v záujme maloletých detí je, aby sa na ich výchove mohol aktívne podieľať aj otec. Preto sa javí ako najvhodnejšia forma osobnej starostlivosti striedavá starostlivosť o maloleté deti B.. Za súčasného uloženia výchovného opatrenia rodičom maloletých detí je daný predpoklad, že striedavá starostlivosť bude môcť dlhodobo a riadne prebiehať bez závažnejších problémov. Navrhla, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil.

19. Následne boli do konania doložené ďalšie vyjadrenia matky, otca, v ktorých zopakovali skutočnosti už uvádzané v ich odvolaniach, replike, duplike, nové skutočnosti neuviedli.

20. Do konania bolo dňa 03.03.2026 doručené vyjadrenie B. G. v H., v ktorom sa má realizovať výchovné opatrenie, ktoré bolo vykonateľné doručením. B. G. v predmetnom podaní (č.l. 748 súdneho spisu) uviedlo, že dňa 17.02.2026 kontaktovalo oboch rodičov i kolíznu opatrovníčku z dôvodu realizácie

úvodného informatívneho stretnutia k začatiu spolupráce, ktoré stanovilo na 02.03.2026. Otec potvrdil účasť na stretnutí a s nariadeným výchovným opatrením súhlasí. Matka s nariadeným výchovným opatrením nesúhlasí, podala voči nemu odvolanie vo všetkých jeho výrokoch, stretnutia sa odmieta zúčastniť napriek informácii o tom, že uznesenie súdu je vykonateľné.

21. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP v spojení s § 3 ods. 5 písm. a) CMP), na základe odvolaní podaných v zákonnej odvolacej lehote osobami oprávnenými, a to otcom a matkou maloletých detí, postupom bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario, keď nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, posúdil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie za aplikácie ust. § 65, § 66, § 67 CMP a vo výrokoch I., II., IV., V., VI., VII., X., XII., XIII., XIV. ho potvrdil ako vecne správne rozhodnutie podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP. Čo sa týka napadnutého výroku III. v spojení s výrokom XI. o trovách prvoinštančného konania, tieto odvolací súd zrušil podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b) CSP a podľa § 391 ods. 1 CSP v tejto časti bola vec vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Čo sa týka výrokov VIII. a IX., tieto boli zrušené podľa ust. § 389 ods. 1 písm. d) CSP. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

22. Odvolací súd za aplikácie § 380 ods. 2 CSP v spojení s § 67 CMP z úradnej povinnosti predovšetkým posudzoval, či konanie pred súdom prvej inštancie nie je zaťažené vadou/vadami, ktorá/ktoré sa týka/ týkajú procesných podmienok. Posúdením procesného postupu súdu prvej inštancie v konaní, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci a ktorý zistil odvolací súd preskúmaním predložením súdneho spisu, odvolací súd v konaní nezistil procesné vady zakladajúce dôvody pre zrušenie rozhodnutia podľa § 389 ods. 1 písm. a) CSP.

23. Za rešpektovania ust. § 65, § 66 CMP predmetom odvolacieho konania bol rozsudok súdu prvej inštancie, ktorý bol napadnutý odvolaním zo strany matky v celom rozsahu okrem výroku VIII. a zo strany otca bol napadnutý do výrokov III., XIII..

Podstatou odvolania podaného matkou maloletých detí bolo jednak, že súd nesprávne procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené a ďalej z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Matka v podanom odvolaní nesúhlasila so striedavou osobnou starostlivosťou, vhodnosťou striedavej osobnej starostlivosti, trvala na tom, že odôvodnenie právneho názoru v napadnutom rozsudku považuje za nedostatočné, bez uvedenia dôvodov. Žiadala, aby boli maloleté deti ponechané v osobnej starostlivosti matky a bol zvolený taký spôsob úpravy styku s otcom, ktorý bude primeraný aktuálnemu psychickému stavu detí a ich reálnym potrebám.

Podstatou odvolania otca maloletých detí do výrokov III. a XIII. sa týkal jeho vyživovacej povinnosti v čase realizácie striedavej osobnej starostlivosti, a to z dôvodov, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, ako aj § 62 ods. 1 CMP, že odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci. Tým, že žiadal zmeniť rozsudok súdu prvej inštancie tak, že výživné počas striedavej starostlivosti sa nebude určovať, rovnako napadol aj výrok XIII. rozsudku v súvislosti s trovami konania štátu s tým, že mal za to, že znalecké dokazovanie zavinila matka a z tohto dôvodu on by nemal byť povinný zaplatiť trovy konania štátu.

24. K odvolacím dôvodom matky, otca vo vzťahu k napadnutým výrokom I., II., IV., V., VI., VII., X., XII., XIII., XIV. odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie zistil skutočný stav v dostatočnom rozsahu, na základe toho dospel ku správnym skutkovým zisteniam a tieto aj správne právne posúdil. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Súd prvej inštancie neporušil právo účastníkov na spravodlivý proces, pretože v hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť. Súd prvej inštancie ich náležitým spôsobom posúdil súhrnne v celom rozsahu a ich náležite vyhodnotil (rešpektujúc zásady formálnej logiky). Vo svojej argumentácii obsiahnutej

v odôvodnení napadnutého rozsudku je súd prvej inštancie koherentný, jeho rozhodnutie je konzistentné, rozsudok súdu je presvedčivý, premisy zvolené v rozsudku, rovnako aj závery, ku ktorým dospel, sú racionálne a aj spravodlivé. Odvolací súd konštatuje, že odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku je dostatočne vyčerpávajúce a zodpovedá kritériám uvedeným v § 220 ods. 2 CSP. Nezistil v tejto veci dôvod, pre ktorý by nemal súhlasiť s podstatou argumentácie použitej súdom prvej inštancie na podporu ním zvoleného postupu. Práve pre správnosť a objektívnu argumentačnú presvedčivosť takto súdom prvej inštancie predostretých dôvodov by tak zásadne postačovalo len konštatovanie správnosti dôvodov súdu prvej inštancie odvolacím súdom odvolaním sa na ne (§ 387 ods. 2 CSP). Len na zdôraznenie vecnej správnosti záverov súdu prvej inštancie odvolací súd považuje za podstatné sa potom vyjadriť osobitne k odvolacím dôvodom matky a otca maloletých detí k týmto výrokom.

25. K námietke matky, že konanie na prvom stupni malo procesné vady, ktoré mali mať priamy dopad na zákonnosť a spravodlivosť rozhodnutia, odvolací súd má za to, že nebolo zistené závažné procesné pochybenie súdu prvej inštancie, námietka matky je nedôvodná.

26. Zo Zázpisu o pojednávaní zo dňa 23.07.2025 (č.l. 436 súdneho spisu), odvolací súd zistil, že bol vykonaný pohovor s maloletými deťmi. Súd prvej inštancie riadne v rámci nariadeného pojednávania oboznámil prítomných s tým, že bude vykonaný pohovor s maloletými deťmi, že tento bol vykonaný a zaznamenaný na samostatnom zázname a bol ukončený 9:55 hod., a to za účasti psychologičky, kolízneho opatrovníka a zástupcu Okresnej prokuratúry Žilina. Zároveň súd prvej inštancie umožnil v rámci pohovoru s maloletými deťmi na určitý úsek stretnutie s ich otcom taktiež za prítomnosti kolízneho opatrovníka, psychologičky, zástupcu okresnej prokuratúry, a to z dôvodu, aby súd zistil, keďže prebieha konanie o výkon rozhodnutia, matka nerešpektuje rozhodnutie súdu ohľadne úpravy styku otca s maloletými deťmi, či sú pravdivé a relevantné tvrdenia matky, že maloleté deti majú strach, obavy z otca. Zo zázpisu bolo ďalej zrejmé, že bola k stretnutiu s deťmi privolaná aj matka.

27. K spôsobu zisťovania názoru maloletých detí v súdnom konaní je potrebné zdôrazniť, že proces realizácie priameho zisťovania názoru maloletého dieťaťa je nutné odlišiť od výsluchu maloletého s tým, že absentuje osobitne upravený procesný postup pri vykonávaní týchto dôkazných prostriedkov, pre ktoré je spoločné, že sa realizuje výsluch osoby, aj keď teda s rozdielnym procesným postavením. Ak ide o maloletého, súd by mal vykonávať procesné úkony v zmysle základných zásad Civilného mimosporového poriadku a vo vzťahu k dieťaťu zabezpečiť zachovanie všetkých garancií na účinný prístup k spravodlivosti s využitím neformálnosti tak, aby podkladom rozhodnutia bol skutočný stav veci. Zisťovanie názoru maloletého dieťaťa pritom možno považovať za procesný úkon sui generis. Postup pri zisťovaní názoru maloletého dieťaťa by mal reflektovať vek. Vypelost' dieťaťa veľmi súvisí úzko s informovaním dieťaťa aj s poučovacou povinnosťou súdu o podstatných otázkach týkajúcich sa konania, priebehu, ako bude súd postupovať a akým spôsobom môže dieťa na konaní participovať. Pre eliminovanie negatívnych okolností, stresových alebo iných faktorov, ktoré by dieťa mohli neúmerne zaťažovať, treba pri spôsobe zisťovania názoru maloletého zvoliť osobitný postup, ak je to s ohľadom na vek dieťaťa opodstatnené, nosným princípom by mal byť princíp neformálnosti, a to vo vzťahu k spôsobu komunikácie, ktorý by mal byť prispôsobený veku, vypelosti dieťaťa, aby dieťa čo najviac porozumelo priebehu a okolnostiam, ktoré sa analyzujú, neformálny kontakt sudcu s dieťaťom s navodením príjemnej atmosféry.

Zisťovanie názoru sa teda odvíja od práva dieťaťa vyjadriť svoj názor a od práva dieťaťa byť vypočuté. Najlepší záujem dieťaťa je prvoradým hľadiskom, ktoré má súd v konaní skúmať a najlepší záujem dieťaťa pritom nie je možné určovať bez zapojenia dieťaťa do konania, ktorého sa týka, pretože inak by sa dieťa stávalo iba objektom v moci dospelých, ktorí by sami určovali, čo je pre jeho blaho najlepšie.

28. Odvolací súd vychádzajúc so zázpisu o vykonaní pohovoru s maloletými deťmi, vypočutí si zvukového záznamu (§ 98 CSP) bol tohto názoru, že súd prvej inštancie v danej veci vykonal pohovor s maloletými deťmi spôsobom zodpovedajúcim ich veku a vypelosti, za stálej prítomnosti psychologičky súdu, kolízneho opatrovníka, okresnej prokuratúry, teda osôb, ktoré chránia záujmy maloletých detí v rámci konania o starostlivosti o maloleté deti a teda v súlade s § 38 ods. 2 CMP. Vzhľadom na celkovú rodinnú situáciu - neuskutočňovanie styku otca s maloletými deťmi riadne po dobu 1,5 roka, bol na určitý úsek pohovoru prizvaný otec maloletých detí, o čom mohol rozhodnúť súd prvej inštancie a jeho dôvody, že prebieha výkon rozhodnutia ohľadne styku otca s maloletými deťmi, nakoľko matka maloletých detí otcovi neumožňuje kontakt s deťmi, lebo deti majú z otca strach, bolo súladné s najlepším záujmom

týchto maloletých detí a k zisteniu, že maloleté deti nemajú z otca strach, komunikujú s ním bez akýchkoľvek problémov.

Súd prvej inštancie zároveň správne rozhodol, keď nesprístupnil zvukový záznam z pohovoru s maloletými deťmi z dôvodov uvedených v jeho podaní zo dňa 12.08.2025 (č.l. 445 súdneho spisu), ktorým reagoval na žiadosť matky o sprístupnenie zvukového záznamu. V jeho podaní k žiadosti o sprístupnenie zvukového záznamu uviedol zákonné ustanovenia a odôvodnil, prečo vzhľadom na konkrétne okolnosti prípadu, nevyhovel žiadosti o zaslanie zvukového záznamu matke maloletých detí. Odvolací súd mal za to, že postup súdu prvej inštancie v súvislosti s vykonaným zisťovaním názoru maloletých detí, nesprístupnením zvukového záznamu z tohto pohovoru nevykazoval žiadne procesné pochybenia, ktoré by mali priamy dopad na zákonnosť a spravodlivosť rozhodnutia. Tento procesný postup súdu prvej inštancie bol predovšetkým prioritne v záujme maloletých detí, vychádzajúc aj z Čl. 4 CMP, podľa ktorého, ak je účastníkom konania maloleté dieťa, koná súd v jeho najlepšom záujme a ak je to vhodné, informuje dieťa o všetkých podstatných otázkach týkajúcich sa priebehu konania a veci samej.

29. K námietkam matky, že rozsudok súdu prvej inštancie, jeho odôvodnenie v napadnutom výroku I. o zverení maloletých detí do striedavej osobnej starostlivosti, je nedostatočné, neobsahuje žiadne dôvody, absentuje v ňom zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie vo veci, že súd prvej inštancie nedostatočne, neúplne zistil skutočný stav veci a nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, podľa názoru odvolacieho súdu tieto odvolacie dôvody naplnené neboli.

30. Súd prvej inštancie, čo sa týka napadnutých výrokov I., II., IV., V., VI., VII., X., XII., XIII., XIV. rozsudku, vykonal dokazovanie v požadovanom rozsahu potrebnom pre zistenie skutočného stavu veci, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa svojej úvahy, pričom každý dôkaz hodnotil jednotlivo a zároveň v súvislosti s ostatnými dôkazmi a pri rozhodovaní dôsledne prihliadal na všetky skutočnosti, ktoré vyšli počas konania najavo v súlade s Čl. 10 CMP a so zásadou voľného hodnotenia dôkazov. Pokiaľ matka namietala nedostatočné a neúplné zistenie skutočného stavu súdom prvej inštancie, čo sa týka výroku I. tým, že nevykonal dostatočné dokazovanie, a teda nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, konkrétne matka uvádzala výsluch osôb ako svedkov D. N., M. B., odvolací súd zdôrazňuje, že právomoc konať o veci, ktorej sa návrh týka, v sebe obsahuje i právomoc súdu posúdiť to, či a aké dôkazy na zistenie skutkového stavu sú potrebné a akým spôsobom ich vykoná. Súd prvej inštancie v odsekoch 11. až 23. odôvodnenia podrobne vymenoval, ktoré dôkazy vykonal, popísal zistenia z týchto vykonaných dôkazov, ktoré hodnotil. Zároveň v odseku 34. odôvodnenia rozsudku súd prvej inštancie riadne zdôvodnil, prečo nevypočul navrhovaných svedkov, a to starú matku maloletých detí a D. N.. Uvedené riadne zdôvodnil v odseku 34. odôvodnenia rozsudku. Zároveň v danej veci súd poskytol priestor účastníkom konania, na pojednávaní boli vypočutí, mohli sa vyjadrovať k vykonanému dokazovaniu, k veci sa vyjadroval kolízny opatrovník, okresná prokuratúra, boli vykonané listinné dôkazy. Ak súd prvej inštancie využil zákonné oprávnenie dané mu ust. § 185 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 2 ods. 1 CMP, v dispozícii ktorého je rozhodnúť, ktoré z označených dôkazov vykoná, resp. nevykoná, tak uvedené zostalo bez vplyvu ku konštatovaniu odvolacím súdom v tom, že pre rozhodnutie boli vykonané dôkazy v potrebnom rozsahu, čo sa týka výroku I. ohľadne striedavej osobnej starostlivosti k maloletým deťom.

31. Len na zdôraznenie vecnej správnosti záverov súdu prvej inštancie vo vzťahu k zmene úpravy rodičovských práv a povinností k maloletým deťom, a to na striedavú osobnú starostlivosť, odvolací súd považuje za podstatné sa vyjadriť osobitne k odvolacím dôvodom matky k výroku I.. V ostatnom poukazuje na dostatočné odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie.

32. Podľa ust. § 26 Zákona o rodine, ak sa zmenia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností.

33. Podľa ust. § 121 CMP rozsudky o úprave výkonu rodičovských práv a povinností a výžive maloletých a o priznaní, obmedzení alebo o pozbavení rodičovských práv a povinností alebo o pozastavení ich výkonu možno zmeniť alebo zrušiť aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery.

34. Podľa § 25 ods. 4 Zákona o rodine, ak jeden z rodičov opakovane bezdôvodne a zámerne neumožňuje druhému rodičovi styk s maloletým dieťaťom upravený podľa odseku 1 alebo 2, súd môže na návrh niektorého z rodičov zmeniť rozhodnutie o osobnej starostlivosti.

35. V prejednávanej veci išlo o zmenu existujúcej úpravy rodičovských práv a povinností k maloletým deťom, ktorá bola určená naposledy rozsudkom Okresného súdu Žilina č.k. 30P/198/2022-277 zo dňa 09.10.2023, ktorým súd schválil rodičovskú dohodu v tom znení, že maloleté deti A. a C. sa zverili do osobnej starostlivosti matky, rodičia sa dohodli na úprave styku otca s maloletými deťmi a zároveň bol zaviazaný otec povinnosťou platiť výživné na maloletého A. a maloletú C.. Dňa 24.04.2024 sa otec návrhom domáhal rozšírenia úpravy styku s deťmi a následne zverenia detí do jeho osobnej starostlivosti. Predmetom konania bol aj návrh matky na úpravu styku otca s maloletými deťmi len za jej prítomnosti, pričom prvotne sa matka domáhala zákazu styku otca s maloletými deťmi. Na Okresnom súde Žiline sa vedie konanie o výkon rozhodnutia - rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 30P/198/2022-277 zo dňa 09.10.2023, pod sp.zn. 9Em/2/2024. V tomto konaní bol nariadený výkon rozhodnutia na základe návrhu otca maloletých detí, z dôvodu, že sa nerealizuje jeho určený styk s deťmi, matke bola uložená pokuta, pričom v súlade s týmto konaním sa vykonávalo aj poradenstvo pre rodinu, vzhľadom na nespoluprácu matky s prihladnutím na najlepší záujem maloletých detí.

36. Z § 25 ods. 4 Zákona o rodine vyplýva, že ak preferenčný rodič neplní riadne a včas svoju povinnosť odovzdať maloleté deti oprávnenému rodičovi s cieľom styku, tak tento druhý rodič môže podať návrh na súd na výkon súdneho rozhodnutia, čo v danom prípade sa aj stalo a prebieha konanie sp.zn. 9Em/2/2024 s tým, že môže podať aj návrh na zmenu osobnej starostlivosti vo vzťahu k maloletým deťom. Podmienky takéhoto postupu musia byť také, že zo strany preferenčného rodiča ide o opakované, bezdôvodné a zámerné bránenie v styku s maloletými deťmi.

Odvolačný súd uvádza, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní o návrhu na zmenu formy starostlivosti o maloleté deti správne zameral svoju pozornosť a dokazovanie na posudzované zmeny pomerov od poslednej úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom a dospel k záveru, že v danom prípade ide o situáciu podľa § 25 ods. 4 Zákona o rodine, kedy jeden z rodičov, v danom prípade matka, bezdôvodne a zámerne neumožňuje druhému rodičovi styk s maloletými deťmi, ktorý je upravený právoplatným a vykonateľným rozhodnutím súdu. Zároveň správne vyhodnotil, že uvedené má za následok zmenu formy osobnej starostlivosti matky o maloleté deti na striedavú osobnú starostlivosť oboch rodičov o dieťa, nakoľko táto forma starostlivosti je v záujme maloletých detí, ako základnej zásady týkajúcej sa rozhodovania vo veciach maloletých detí..

37. Starostlivosť o maloleté dieťa je jednou z vecí, ktoré sa ho bytostne týkajú. Ak sa rodičia nedokážu dohodnúť, súd určí, či sa maloleté dieťa zveruje do osobnej starostlivosti niektorého z rodičov alebo do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov. Je nepochybné, že otec v danom prípade má záujem o osobnú starostlivosť o maloleté deti a je pravdou, že aby mohlo dôjsť k nariadeniu striedavej osobnej starostlivosti, musia byť splnené tieto hmotnoprávne podmienky. Spôsobilosť vychovávať dieťa majú obaja rodičia. Uvedené bolo konštatované aj na základe vykonaného znaleckého dokazovania v znaleckom posudku, kde znalec konštatoval, že obaja rodičia sú spôsobilí maloleté deti vychovávať. Ďalšou podmienkou je, že o osobnú starostlivosť o maloleté dieťa majú záujem obaja rodičia, to znamená, že striedavú starostlivosť nemožno nariadiť proti vôli rodiča, ktorý sa o dieťa starať nechce, prípadne žiada len úpravu styku s maloletým dieťaťom a striedavá starostlivosť je v záujme maloletého dieťaťa. Súd je povinný dbať na najlepší záujem maloletého dieťaťa, musí rešpektovať jeho právo na výchovu, na rodinné zázemie, na starostlivosť poskytovanú obidvoma rodičmi, možnosť udržiavať pravidelne osobný styk s oboma rodičmi, na jeho vývinové potreby a stabilitu výchovného prostredia a zároveň striedavá starostlivosť zaisť potreby maloletého dieťaťa, dieťa nebude opakovane vytrhávané zo svojho sociálneho prostredia - priatelia, spolužiaci, susedia, blízka rodina, záľuby, mimoškolské aktivity, to znamená, že rodičia žijú na miestach, ktoré cyklické umiestňovanie dieťaťa do iného prostredia nevyžaduje.

Nakoľko sa otec domáhal zmeny úpravy rodičovských práv a chcel, aby boli maloleté deti zverené do jeho osobnej starostlivosti, súd prvej inštancie preto skúmal možnosť zveriť maloleté deti aj do striedavej osobnej starostlivosti a na základe vykonaných dôkazov dospel k stanovisku, s ktorým sa stotožňuje odvolací súd, že striedavá starostlivosť je namieste. Nesúhlas matky so striedavou starostlivosťou nie je argumentom pre to, aby táto nebola nariadená. Už z dikcie zákonného ustanovenia § 24 ods. 3 Zákona o rodine vyplýva, že je postačujúce, aby obaja rodičia mali záujem o osobnú starostlivosť o dieťa. Striedavá starostlivosť kladie na rodičov vysoké ľudské a osobnostné požiadavky, ak ju rodičia

a deti dokážu kultivované zvládnuť, potom výrazne zvyšuje predpoklad, že láskyplný a produktívny vzťah dieťaťa k obom rodičom zostane zachovaný aj po zrušení spoločnej domácnosti. Zachovanie takéhoto vzťahu je prvoradým záujmom dieťaťa, ktorý môže byť potlačený len inými vážnejšími záujmami dieťaťa, ktoré (s ohľadom na osobnosť rodiča alebo na osobnosť dieťaťa) prevážia nad týmto záujmom. Veď v prípade, ak sa potom z nejakého dôvodu destabilizuje výchovné prostredie u jedného z rodičov (choroba, smrť, uväznenie, úpadok), nie je prechod do výchovného prostredia druhého rodiča pre dieťa tak traumatizujúci. Hmotnoprávnymi podmienkami pre nariadenie striedavej starostlivosti kumulatívne sú, ak obidvaja rodičia sú spôsobilí dieťa vychovávať, obidvaja rodičia majú o osobnú starostlivosť o dieťa záujem, je to v záujme dieťaťa a budú takto lepšie zaistené potreby dieťaťa. Nesúhlas matky so striedavou starostlivosťou môže byť relevantný len vtedy, ak je vybudovaný na dôvodoch, ktoré sú spôsobilé intenzívnym spôsobom a negatívne zasahovať do záujmu dieťaťa, čo nemožno konštatovať v predmetnej veci. Súd nemusí takéto dokazovanie vykonávať, ak je nesúhlas rodiča založený len na nepreskúmateľnom alebo zjavne iracionálnom dôvode. Ak pôjde o tento iracionálny či nepreskúmateľný dôvod alebo v konaní bude preukázané, že ide o nesúhlas spočívajúci na dôvode, ktorý preukázateľne nemá negatívny vplyv na záujem dieťaťa, nemôžu sudy na tomto nesúhlase postaviť rozhodnutie, ktorým návrhu na zverenie do striedavej starostlivosti nevyhovujú. Opačný postup je totiž v rozpore so základným právom druhého rodiča na spravodlivý proces podľa Čl. 36 Listiny a súčasne zásahom nielen do základného práva vychovávať a starať sa o svoje maloleté dieťa podľa Čl. 32 ods. 4 Listiny, ale aj zo základného práva dieťaťa na rodičovskú výchovu a starostlivosť podľa toho istého článku Listiny základných ľudských práv a slobôd. Sudy môžu a majú možnosť využiť prostriedky poskytnuté im Zákonom o rodine, ktorými môžu postihovať toho z rodičov, ktorý si už zámerne alebo z nedbanlivosti marí verejný záujem na riadnu výchovu a rozvoj osobnosti dieťaťa (Nález Ústavného súdu ČR III. ÚS 1206/09).

Súd prvej inštancie správne skúmal všetky tieto hmotnoprávne podmienky na nariadenie striedavej osobnej starostlivosti, tieto riadne zdôvodnil v odsekoch 27., 28., 29. odôvodnenia rozsudku, odvolací súd sa s nimi stotožňuje a na nich odkazuje.

38. Čo sa týka námietok matky v súvislosti so striedavou osobnou starostlivosťou, ktorú nepovažuje za vhodnú, a to, že otec maloletých detí má striedať viaceré partnerky, čo má negatívne vplyvať na maloleté deti, ktoré nesúhlasia s kontaktmi s partnerkami otca, najprv to mala byť pani L., potom je to pani D., kde deti výslovne odmietajú prítomnosť pani D. s tým, že podľa názoru matky, z konania otca vyplýva, že partnerský vzťah a dieťa jeho partnerky majú v jeho živote prednosť pred vlastnými maloletými deťmi, odvolací súd uvádza, že uvedenú námietku nepovažuje za dôvodnú s tým, že otec má právo na súkromný život, a to, že deti mu budú zverené do striedavej osobnej starostlivosti neznamená, že otec nemôže nadväzovať vzťahy a udržiavať kontakty aj s ďalšími osobami. Uvedené nemôže mať vplyv na to, či má otec nejaký nový partnerský vzťah a nemá žiaden zásadný význam pre rozhodnutie vo veci samej. Súd prvej inštancie sa správne zaoberal bytovými a majetkovými pomermi, kde bolo zistené, že otec býva sám v dvojizbovom byte, to znamená, že má podmienky na to, aby mohol vychovávať maloleté deti, t.j. neboli zistené žiadne nedostatky v domácnosti otca vo vzťahu k výchove maloletých detí, jeho spôsobilosť vychovávať maloleté deti vyplynula aj zo znaleckého dokazovania, kde znalec sa vyjadril, že obidvaja rodičia sú spôsobilí vychovávať maloleté deti a zabezpečovať o ne starostlivosť.

39. Matka v odvolaní uvádzala aj odvolací dôvod, podľa ktorého predmetné konanie má mať inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, k tomu však neuviedla žiadne skutočnosti, zakladajúce tento dôvod. Čo sa týka ďalšieho odvolacieho dôvodu, na ktorý matka poukazovala, a to, že zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, k tomuto odvolací súd uvádza, že ide o konanie vo veci starostlivosti o maloleté deti, kde sa nepoužijú ustanovenia týkajúce sa prostriedkov procesnej obrany a procesného útoku. Ide o prostriedky, ktoré sa uplatňujú v rámci Civilného sporového poriadku a ustanovenia týkajúce sa týchto prostriedkov procesnej obrany a procesného útoku nie je možné použiť v rámci Civilného mimosporového poriadku. V konaniach podľa Civilného mimosporového poriadku je vylúčené aplikovať ustanovenia § 149 až § 154 CSP o prostriedkoch procesného útoku a procesnej obrany a o zákonnej sudcovskej koncentrácii v konaniach.

40. Matka v rámci odvolania ale uvádzala odvolacie dôvody len vo vzťahu k výroku I. o zverení maloletých detí do striedavej osobnej starostlivosti, k ďalším výrokom, ktoré síce namietla, neuviedla žiadne skutočnosti, ani dôvody, pre ktoré navrhla tieto výroky zrušiť.

41. Súd prvej inštancie mal dostatočne preukázané, že dlhodobo neprebíhal riadny styk otca s maloletými deťmi, ktorý bol upravený právoplatným rozsudkom. Už v konaní o výkone rozhodnutia bola matke uložená pokuta za marenie styku s tým, že z výpovedí otca, zo správy z konania o výkone rozhodnutia, z dôkazov vyplynulo, že matka pravidelne vystavovala styk rozhodnutiu detí bez toho, aby ich pripravovala alebo motivovala a k odovzdávaniu detí v praxi často vôbec nedošlo, t.j. matka dlhodobo nerešpektovala rozhodnutie súdu a bezdôvodne bránila kontaktu detí s otcom. Svoje konanie odôvodňovala obavami zo správania otca, tvrdeniami o psychickom, fyzickom násilí, údajnom zlom zaobchádzaní, či nevhodnom prostredí u otca, poukazovala na častú zmenu partneriek otca, na súčasnú partnerku otca a jej dieťa, kde matka mala za to, že otec uprednostňuje dieťa partnerky pred svojimi deťmi. Avšak súd prvej inštancie správne konštatoval, že tieto tvrdenia v konaní preukázané neboli. Zo žiadneho vykonaného dôkazu nevyplynulo, že by otec deti týral, zanedbával, ohrozoval ich zdravie, práve z pohovoru, ktorý bol vykonaný na súde, vyplynulo, že deti sa v jej neprítomnosti s otcom rozprávali, nemali strach, boli ochotné s ním ísť na výlet. Súd prvej inštancie zdôraznil, že akonáhle matka vstúpila do priestoru, kde bol vykonávaný pohovor a spýtal sa, či bude súhlasiť s výletom maloletých detí s otcom, táto upriamila pozornosť na deti a spýtala sa, či chcú, tieto začali ihneď prezentovať odmietavé postoje, čo bolo aj v súlade so závermi znalca o ovplyvňovaní detí zo strany matky. Ako súd prvej inštancie správne uviedol, znalec popísal prítomnosť manipulatívnych vplyvov matky na deti, naučené odpovede detí a ich jednostranné emocionálne nastavenie vyplývajúce z dlhodobej absencie kontaktu detí s otcom a rovnako uviedol, že pokiaľ by to pokračovalo v tomto stave, tak by to viedlo k úplnému odmietnutiu otca deťmi, a tým k narušeniu ich dlhodobého psychického vývinu. Zároveň súd prvej inštancie vzal aj do úvahy odporúčania znalca, aby sa matka podrobila odbornému vyšetreniu pre prítomné osobnostné symptómy. Rovnako súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozsudku v odseku 20. vyhodnotil aj výsledky psychologického poradenstva, podľa ktorého matka opakovane odmietala spolupracovať, dokonca nedovolila psychológovi vypracovať záverečnú správu, prerušovala otca počas rozhovoru, nebola ochotná dopustiť, aby otec pracoval s deťmi bez jej prítomnosti, poradenstvo označilo jej postoj za rigidný a odporúčania psychológov neboli matkou akceptované. Jednalo sa o psychologické poradenstvo z ÚPSVaR Žilina a uvedené súd prvej inštancie zistil zo Správy zo dňa 09.09.2025. Pri hodnotení najlepšieho záujmu maloletých detí súd prvej inštancie uviedol, že deti majú silnú citovú väzbu k matke, ale aj otec má úprimný záujem o deti, je schopný sa o nich riadne postarať. Zachovanie výlučnej starostlivosti matky by naďalej prehľbovalo odcudzenie detí od otca a neumožňovalo by naplnenie ich práva na pravidelný a rovnocenný kontakt s oboma rodičmi, s čím sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil. Úplné zverenie detí otcovi by však, podľa názoru súdu prvej inštancie, bolo vzhľadom na aktuálnu väzbu detí k matke príliš invazívnym zásahom a nebolo by primerané.

Zohľadňujúc všetky uvedené skutočnosti odvolací súd považoval zverenie maloletých detí do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov v súčasnosti za najlepšie riešenie sledujúce záujem maloletých detí.

42. Je potrebné zdôrazniť, že rodičovské práva a povinnosti sú koncipované na rovnoprávnom postavení oboch rodičov (§ 28 ods. 2 Zákona o rodine) a maloleté dieťa nereaguje len na to, ako sa rodičia správajú k nemu, ale aj na to, ako sa správajú vzájomne voči sebe, keďže základom reparácie vzťahov je predovšetkým komunikácia, odvolací súd bol toho názoru, že v danej veci boli splnené zákonné podmienky aj pre nariadenie výchovného opatrenia vo forme povinnosti podrobiť sa sociálnemu a odbornému poradenstvu v zariadení B. G. v H., K. O., a to vo vzťahu k rodičom, maloletým deťom, nakoľko medzi rodičmi sa vyhrcoje napätie, rozpory, konflikty, odcudzenie pretrváva a žiadne iné riešenie, než odborná pomoc, nariadená autoritatívnym rozhodnutím súdu, za takéhoto stavu nemôže situáciu posunúť želateľným smerom, pričom riešenie situácie neznesie odklad.

Uloženie povinnosti rodičom a maloletým deťom podrobiť sa poradenstvu spočívajúcemu v práci s rodičmi a maloletými deťmi, sa odvolaciemu súdu javí ako vhodné opatrenie na upokojenie vzťahov a je ponukou pre rodičov, aby sa začali správať spôsobom, ktorý nebude ich maloleté deti vystavovať traumám. Poradenstvo nariadené súdom v akreditovanom zariadení B. G. v H. rodičom maloletých detí ako aj maloletým deťom má, podľa názoru odvolacieho súdu, potenciál výrazne pomôcť rodičom prekonať nevráživosť, naučiť sa rešpektovať dôležitú úlohu druhého rodiča v živote maloletých detí a tomu prispôbiť aj vzájomnú komunikáciu.

Odvolací súd apeluje na oboch rodičov, aby zvážili možnosti, ktoré im sú ponúkané, aby prípadne uzemnili vlastné vyhrotené emócie, agresivitu a animozitu jeden voči druhému a aby sa snažili konfliktnú situáciu v rodine upokojiť, nakoľko ich vzájomné konfliktné správanie a absencia snahy spolupracovať na sanovaní vzťahov sa môže negatívne prejaviť na ich maloletých deťoch a o ich blaho by malo ísť

rodičom predovšetkým. Spolupráca s akreditovaným zariadením sa javí ako jedno z možných riešení, preto by ho nemali dopredu negovať, ale naopak, mali by vyvinúť snahu a pokúsiť sa turbulentné vzťahy doviesť do štádia, v ktorom by ich maloleté deti netrpeli. Zo spisového materiálu je zrejmé, že napriek tomu, že súd prvej inštancie rozhodol vo výroku XIV. o tom, že výrok VI. je vykonateľný doručením rozsudku, zo správy, ktorú poskytlo B. G. v H. (č.l. 743 súdneho spisu) vyplýva, že centrum nemohlo realizovať výchovné opatrenie z toho dôvodu, že otec potvrdil účasť na stretnutí a s nariadeným výchovným opatrením súhlasil, matka s nariadeným výchovným opatrením nesúhlasila, podala voči nemu odvolanie vo všetkých výrokoch a stretnutia sa odmietla zúčastniť napriek informácii o tom, že uznesenie súdu je vykonateľné. Matka týmto konaním nerešpektuje vykonateľnosť výroku VI., ktorým bolo uložené výchovné opatrenie rodičom, ako aj maloletým deťom.

A teda aj vo výrokoch VI., VII., a XIV. považoval odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie za vecne správne.

43. Otec podal odvolanie do výroku XIII. rozsudku, v tejto časti považuje odvolací súd jeho odvolanie za nedôvodné. V celom rozsahu sa stotožňuje s rozhodnutím súdu prvej inštancie v tejto časti, odôvodneným v odseku 36., v ktorom rozhodol, že obidvaja rodičia, keďže sa nedokázali dohodnúť na úprave práv a povinností k maloletým deťom, sú povinní zaplatiť trovy znaleckého dokazovania a je spravodlivé, aby každý znášal tieto trovy v jednej polovici. Z obsahu spisu mal odvolací súd preukázané, že znalecké dokazovanie bolo nariadené z dôvodu rodičovského konfliktu, ktorý vznikol pre marenie styku matkou, ktorá uvádzala tvrdenia o týraní zo strany otca, ktoré sa nepotvrdili.

Civilný mimosporový poriadok v konaniach vo veciach starostlivosti súdu o maloletých, ktorým je aj toto konanie, pripúšťa možnosť vzniku trov štátu v súvislosti s dokazovaním (získaním skutočného stavu veci Čl. 6 § 35 CMP), o ktorých povinnosti nahradiť ich štátu rozhoduje súd (§ 57 CMP) v rozsahu náhrady trov štátu voči účastníkom konania ako spoločné trovy účastníkov konania, na náhradu ktorých sú povinní účastníci konania podľa pomeru účasti na veci a na konaní (§ 49 ods. 3 CMP), a to v prípadoch, keď trovy dôkazu neboli kryté preddavkom (§ 253 CSP) a došlo k faktickej úhrade tzv. znalečného zo strany súdu.

V konaní vo veci starostlivosti o maloleté deti bolo potrebné pre prijatie rozhodnutia posúdiť i skutočnosti, na ktoré sú potrebné odborné znalosti tak, aby bol naplnený najlepší záujem maloletých detí (Čl. 5 Zákona o rodine) a zistený skutočný stav vecí. Preto súd prvej inštancie nariadil vo veci znalecké dokazovanie znalcom D. I. D., ktorý vo veci vypracoval Znalecký posudok č. 34/2024 zo dňa 02.02.2025. Uznesením Okresného súdu Žilina č.k. 30P/72/2024-213 zo dňa 07.02.2025, právoplatným dňa 14.02.2025, súd priznal znalcovi D. I. D. odmenu za podaný znalecký posudok vo výške 1.298,09 Eur a predmetná odmena bola uhradená znalcovi z rozpočtových prostriedkov súdu prvej inštancie. S ohľadom na uvedené možno konštatovať, že štátu vznikli v predmetnej veci trovy konania súvisiace s nariadením znaleckého dokazovania v celkovej výške 1.298,09 Eur ako odmena znalca za podanie znaleckého posudku. Tak, ako napokon správne konštatuje i súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia v predmetnej veci, bolo spravodlivé (§ 55 CMP) pomerným spôsobom rozhodnúť o náhrade trov štátu spočívajúcich v náhrade súdному znalcovi vyplateného znalečného z rozpočtových prostriedkov štátu, keďže vykonanie dôkazu bolo i podľa názoru odvolacieho súdu v záujme maloletých detí a v zásade i v rovnakom záujme obidvoch rodičov, nakoľko súd rozhodoval o ich právach a povinnostiach k maloletým deťom. Z tohto dôvodu nemožno prihliadnuť k námietke otca uvedenej v odvolaní, že príčina na nariadenie znaleckého dokazovania bola výlučne daná na strane matky, a preto by mala niesť povinnosť tieto trovy štátu nahradiť, pokiaľ z vyúčtovania znalečného predovšetkým nevyplýva zásadné navýšenie trov priamo súvisiacich s tvrdeným konaním matky.

Potreba znaleckého dokazovania vyplynula z priebehu konania a bolo nariadené v najlepšom záujme maloletých detí práve aj v súvislosti s návrhom matky o zákaze styku otca s maloletými deťmi. Zvýrazňujúc, že pri nezhode rodičov o úprave ich práv a povinností k maloletým deťom súd nie je viazaný návrhmi rodičov a je vždy povinný zistiť skutočný stav vecí tak, aby rozhodnutie zodpovedalo v prvom rade záujmom dieťaťa. Najlepší záujem dieťaťa je ako koncept flexibilný a vždy by mal byť posudzovaný a definovaný individuálne s ohľadom na konkrétnu situáciu, v ktorej sa dotknuté dieťa nachádza, pričom pozornosť je potrebné venovať jeho osobným pomerom, situáciám a potrebám. Preto v prejednávanej veci vypracovanie znaleckého posudku ako dôkazného prostriedku bolo v súvislosti s rozhodovaním o prípadnom zákaze styku otca s maloletými deťmi odôvodnené potrebou zistenia skutočného záujmu maloletých detí. Vo veciach starostlivosti o maloletých sa znalecké dokazovanie zásadne nariaďuje za účelom zistenia nie skutočností, ktoré sú v záujme toho-ktorého účastníka, ale v záujme maloletého dieťaťa (Čl. 4 CMP).

44. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd vo výrokoch I., II., IV., V., VI., VII., X., XII., XIII., XIV. rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správne rozhodnutie podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP.

45. Otec odvolaním napadol výrok III., ktorým bola určená jeho povinnosť prispievať počas trvania striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov na výživu maloletého A. výživným vo výške 150,- Eur mesačne a na výživu maloletej C. výživným vo výške 100,- Eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletých detí. Odvolací súd odvolacie námietky otca vo vzťahu k tomuto výroku súdu považoval za čiastočne dôvodné.

Súd prvej inštancie v súvislosti s povinnosťou otca platiť na výživu maloletých detí sa obmedzil len na stručné odôvodnenie v odseku 30. odôvodnenia rozsudku, z ktorého nie je zrejmé, aké sú výdavky maloletých detí, ktoré uznal, aké sú výdavky rodičov, ktoré považoval za opodstatnené a odôvodnené, v nadväznosti na uvedené odvolací súd zdôrazňuje, že dôsledné ustálenie rozsahu odôvodnených potrieb dieťaťa má predstavovať vyčíslenie všetkých pravidelných a nepravidelných platieb na dieťa tak, aby odôvodnené potreby dieťaťa boli jednoznačne určiteľné. Tieto musia vychádzať zo základných potrieb - bývanie, stravovanie, ošatenie, zdravotná starostlivosť, náklady spojené so školskou dochádzkou a podobne (a pokiaľ to životná úroveň dovoľuje, tiež zohľadnenie nákladov na voľnočasové aktivity). Pokiaľ ide o pomery rodičov maloletých detí, u týchto sa súd prvej inštancie obmedzil len na zhrnutie mesačných výdavkov otca, ktoré uviedol otec, na jeho priemerný mesačný čistý príjem, ktorý mal predstavovať sumu okolo 1.512,- Eur a zároveň vychádzal z toho, že matka je evidovaná v čase vyhlásenia rozsudku ako uchádzačka o zamestnanie a hľadá si prácu. Nie je teda zrejmé, ktoré výdavky otca a matky súd prvej inštancie akceptoval v rámci skúmania schopností, možností a majetkových pomerov, nakoľko z odôvodnenia jeho rozhodnutia to nevyplýva. Pri určovaní vyživovacej povinnosti súdom tento povinne skúma predovšetkým možnosti, schopnosti a majetkové pomery povinného rodiča, ak majetkové pomery rodičov umožňujú kompletne posúdiť celkovú situáciu, životnú úroveň rodiča pre potreby výživného, keďže príjmové pomery samé o sebe neposkytujú úplný obraz o situácii povinného rodiča.

Súd musí aj pri rozhodovaní o výživnom použiť zásady, ktoré sú rozhodujúce pre určenie výživného, ide o ust. § 62 ods. 1, 2, 4, 5, ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine. Odvolací súd má za to, že súd zisťoval len jeho výdavky a príjem otca, nepreskúmal príjem matky, potencionalný príjem matky, majetkové pomery, nezaoberal sa ani skutočnosťou, že matka je dlhodobo nezamestnaná dobrovoľne, neprihliadol na to, že v striedavej starostlivosti rodiča zabezpečujú potreby maloletým deťom rovnakým dielom a je možné podľa ust. § 62 ods. 6 Zákona o rodine výživné aj neurčiť, čo otec navrhol v rámci podaného odvolania. K tvrdeniam otca v podanom odvolaní, ktoré uvádzal aj v konaní na prvom stupni, že v súčasnosti pracuje v trojzmennej prevádzke a v prípade zabezpečenia striedavej osobnej starostlivosti to nebude možné, bude si musieť hľadať buď novú prácu, alebo zmeniť pracovnú dobu, čím dôjde určite k poklesu jeho príjmu, považoval odvolací súd za irelevantné.

46. Zhrnúc uvedené, odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie vo výroku III. rozhodol bez toho, aby sa riadil vyššie spomenutými všeobecnými zásadami posudzovania vyživovacej povinnosti rodičov k maloletým deťom, t.j. komplexne preskúmal pomery nielen na strane maloletých detí, ale aj na strane oboch rodičov. V danom prípade, podľa odvolacieho súdu, došlo k naplneniu odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP, to znamená, že súd prvej inštancie vec nevyhodnotením vyššie ozrejmenej skutočností odvolacím súdom privodil nedostatočnosť odôvodnenia napadnutého rozsudku vo výroku III., ktorá sa premietla do predčasnosti prijatých právnych a skutkových záverov, ktoré na seba viazali dôsledok odňatia možnosti konať pred súdom. V tejto súvislosti tiež neúplne a nesprávne zistil skutočný stav veci, čím došlo k naplneniu odvolacieho dôvodu podľa § 62 ods. 1 CMP. V dôsledku toho potom odvolací súd už bez ďalšieho podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b) CSP v spojení s ust. § 2 ods. 1 CMP rozsudok vo výroku III. v spojení so súvisiacim výrokom XI. o trovách prvoinštančného konania zrušil a podľa ust. § 391 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 2 ods. 1 CMP vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

47. Odvolací súd zrušil aj výroky VIII., IX. (zamietnuté návrhy otca, matky), bolo zrejmé, že súd prvej inštancie rozhodol odlišne od v priebehu konania podaných návrhoch otca, matky, ktorými súd prvej inštancie však nebol viazaný, a preto nadbytočne (nesprávne) rozhodol o ich zamietnutí, vo zvyšku, s ohľadom na znenie Čl. 5 CMP a ust. § 23 ods. 2, § 40 CMP v spojení s § 111 a nasledujúce CMP.

48. Súd prvej inštancie v ďalšom konaní, a to i v rozsahu vyššie uvedených skutočností odvolacím súdom v tomto rozhodnutí, komplexne objasní a zhodnotí schopnosti, možnosti a majetkové pomery oboch rodičov a rovnako oprávnené potreby maloletých detí. Dokazovanie vykoná v rozsahu potrebnom pre svoje rozhodnutie v súlade s jeho povinnosťou podľa ust. § 35 a § 36 CMP. Na podklade riadne zisteného skutočného stavu potom vec opätovne právne posúdi, vysporiada sa s argumentáciou účastníkov (produkovanou aj v odvolacom konaní) a nanovo rozhodne viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP). V zmysle § 396 ods. 3 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP v ďalšom súd prvej inštancie rozhodne v novom rozhodnutí aj o trovách odvolacieho konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).